

М. І. Мушинка

Вагилевич Кость

ВАГИЛЄВИЧ Кость (22. 04. 1891, с. Ясень, нині Рожнятів. р-ну Івано-Фр. обл. – 04. 01. 1974, Прага) – письменник, педагог. Під час 1-ї світової війни, перебуваючи у лавах австр. армії, потрапив у полон. Від 1917 – хорунжий УСС. 1920 – інтернований у Польщі, 1921 – в таборах Чехо-Словаччини (м. Німецьке Яблонне, Йозефів). Вивчав філологію в Карловому університеті у Празі (1923– 28), там же захистив доктор. дис. (1930). Учителював на Закарп. Україні. Під час 2-ї світової війни працював в УВУ у Празі, був асист. проф. [А. Волошина](#), викладав елементарну дидактику. 1945–50 мешкав у м. Берхтесгаден (Німеччина), 1950– 73 – у м. Детройт (США), від 1973 – у Празі. Упорядник букваря «Свою Україну любіть» (три видання), абетки музики і співу «До-мі-соль», автор підручника англ. мови «А-В-С».

Основні твори

Україна непоборна: Вірші. Прага, 1941; Казка про золоту рибку. Мюнхен, 1946; Триєдність. Детройт, 1968.

Бібліографічний опис:

Вагилевич Кость / М. І. Мушинка // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32822>

